

Službeni list

Europske unije

C 158



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.

11. travnja 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 158/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 158/02	Predmet C-526/21 P: Žalba koju su 24. kolovoza 2021. podnijeli Antonius Maria Vervloet i Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulder protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2021. u predmetu T-211/21, Vervloet i Vervloet-Mulder/AREB	2
2022/C 158/03	Predmet C-721/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. studenoga 2021. uputio High Court (Irska) – Eco Advocacy CLG/An Bord Pleanála	2
2022/C 158/04	Predmet C-825/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2021. uputio Cour de cassation (Belgija) – UP/Centre public d'action sociale de Liège	3
2022/C 158/05	Predmet C-6/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – M.B., U.B., M.B./X S.A.	4
2022/C 158/06	Predmet C-9/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. siječnja 2022. uputio High Court (Irska) – NJ, OZ/An Bord Pleanála, Irska, Attorney General	5
2022/C 158/07	Predmet C-24/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2022. uputio Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) – PR Pet BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven	6

2022/C 158/08	Predmet C-52/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2022. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – BF/Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen i Bergbau	6
2022/C 158/09	Predmet C-80/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2022. uputio Tribunale ordinario di Bologna (Italija) – BU/Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino	7
Opći sud		
2022/C 158/10	Predmet T-31/22: Tužba podnesena 11. siječnja 2022. – Perez Lopes Pargana Calado/Sud Europske unije	9
2022/C 158/11	Predmet T-53/22: Tužba podnesena 28. siječnja 2022. – Collard/Parlament i ID	10
2022/C 158/12	Predmet T-54/22: Tužba podnesena 28. siječnja 2022. – Rivière/Parlament i ID	10
2022/C 158/13	Predmet T-56/22: Tužba podnesena 26. siječnja 2022. – Ujedinjena kraljevina/Komisija	11
2022/C 158/14	Predmet T-85/22: Tužba podnesena 16. veljače 2022. – Korporacija „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)	11
2022/C 158/15	Predmet T-104/22: Tužba podnesena 25. veljače 2022. – Mađarska/Europska komisija	12
2022/C 158/16	Predmet T-109/22: Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Schneider/EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (frutania)	13
2022/C 158/17	Predmet T-110/22: Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Kremer/Komisija	14
2022/C 158/18	Predmet T-111/22: Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Baert/Komisija	15

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2022/C 158/01)

Posljednja objava

SL C 148, 4.4.2022.

Prethodne objave

SL C 138, 28.3.2022.

SL C 128, 21.3.2022.

SL C 119, 14.3.2022.

SL C 109, 7.3.2022.

SL C 95, 28.2.2022.

SL C 84, 21.2.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju su 24. kolovoza 2021. podnijeli Antonius Maria Vervloet i Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulder protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2021. u predmetu T-211/21, Vervloet i Vervloet-Mulder/AREB

(Predmet C-526/21 P)

(2022/C 158/02)

*Jezik postupka: nizozemski***Stranke***Žalitelji:* Antonius Maria Vervloet, Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulder (zastupnik: P. Van der Veld, odvjetnik)*Druga stranka u postupku:* Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB)

Sud (osmo vijeće) je rješenjem od 1. ožujka 2021. odlučio da je žalba očito nedopuštena i da Antonius Maria Vervloet i Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulder snose vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. studenoga 2021. uputio High Court (Irska) – Eco Advocacy CLG/An Bord Pleanála

(Predmet C-721/21)

(2022/C 158/03)

*Jezik postupka: engleski***Sud koji je uputio zahtjev**

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka*Tužitelj:* Eco Advocacy CLG*Tuženik:* An Bord Pleanála*Uz sudjelovanje:* Keegan Land Holdings*Druge stranke:* An Taisce – The National Trust for Ireland, ClientEarth AISBL**Prethodna pitanja**

- i. Djeluju li opća načela nadređenosti prava Unije i/ili suradnje u dobroj vjeri, bilo općenito ili u konkretnom kontekstu prava zaštite okoliša, na način da, kada stranka radi pobijanja valjanosti upravne mjere pokrene postupak pozivajući se, izričito ili implicitno, na neki propis prava Unije, ali ne navede koje su točno odredbe tog propisa povrijeđene ili na koje se točno tumačenje poziva, nacionalni sud pred kojim je postupak pokrenut mora, ili može, razmotriti prigovor, neovisno o eventualnom nacionalnom postupovnom pravilu koje zahtijeva da stranka u svojim pisanim podnescima navede konkretne povrede.

- ii. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: djeluju li članak 4. stavci 2., 3., 4. i/ili 5. i/ili Prilog III. Direktivi 2011/92 ⁽¹⁾ i/ili Direktiva, u vezi s načelom pravne sigurnosti i načelom dobre uprave iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, na način da nadležno tijelo koje odluči zahtjev za izdavanje građevinske dozvole ne podvrgnuti postupku procjene utjecaja na okoliš mora izričito, ciljano i/ili konkretno navesti iz kojih točno dokumenata proizlaze razlozi na kojima je utemeljilo takvu odluku.
- iii. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: djeluju li članak 4. stavci 2., 3., 4. i/ili 5. i/ili Prilog III. Direktivi 2011/92 i/ili Direktiva, u vezi s načelom pravne sigurnosti i načelom dobre uprave iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, na način da se nadležno tijelo koje odluči zahtjev za izdavanje građevinske dozvole ne podvrgnuti postupku procjene utjecaja na okoliš mora izričito osvrnuti na sve pojedine stavke i podstavke iz Priloga III. Direktivi 2011/92 ako su te stavke i podstavke možebitno relevantne za projekt.
- iv. Treba li članak 6. stavak 3. Direktive 92/43/EEZ ⁽²⁾ tumačiti na način da, u skladu s načelom da prilikom utvrđivanja je li naknadno potrebno provesti ocjenu prihvatljivosti štetnih učinaka nekog plana ili projekta na određeno europsko područje u postupku prethodne ocjene nije prikladno uzeti u obzir mjere kojima je cilj izbjeći ili smanjiti te učinke, nadležno tijelo države članice može elemente plana ili projekta koji predviđaju uklanjanje kontaminata, a koji bi mogli smanjiti te učinke, uzeti u obzir samo ako ti elementi nisu zamišljeni kao mjere ublažavanja, čak i ako imaju takav učinak, te ako bi bili dio projekta kao njegov standardan element neovisno o učinku na odnosno europsko područje.
- v. Treba li članak 6. stavak 3. Direktive 92/43/EEZ tumačiti na način da nadležno tijelo države članice, kada unatoč pitanjima i zabrinutostima koja su stručna tijela istaknula tijekom prethodne ocjene namijenjene utvrđivanju potrebe za provođenjem ocjene prihvatljivosti smatra da ocjena prihvatljivosti nije potrebna, mora pružiti izričite i detaljne razloge koji mogu otkloniti sve razumne znanstvene sumnje u pogledu učinaka planiranih radova na dotično europsko područje te koji izričito i pojedinačno uklanjanju sve sumnje koje su u tom pogledu iznesene tijekom postupka sudjelovanja javnosti.
- vi. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, djeluje li članak 6. stavak 3. Direktive 92/43 i/ili Direktiva, u vezi s načelom pravne sigurnosti i načelom dobre uprave iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, na način da nadležno tijelo koje odluči zahtjev za izdavanje građevinske dozvole ne podvrgnuti postupku ocjene prihvatljivosti mora izričito, ciljano i/ili konkretno navesti iz kojih točno dokumenata proizlaze razlozi na kojima je utemeljilo takvu odluku.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2021. uputio Cour de cassation (Belgija) –
UP/Centre public d'action sociale de Liège**

(Predmet C-825/21)

(2022/C 158/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: UP

Druga stranka u kasacijskom postupku: Centre public d'action sociale de Liège

Prethodno pitanje

Protivi li se člancima 6. i 8. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom⁽¹⁾ pravilo nacionalnog prava prema kojem izdavanje odobrenja kojim se omogućuje pravo na boravak u okviru ispitivanja zahtjeva za dozvolu boravka iz zdravstvenih razloga, koji se smatra dopuštenim s obzirom na prethodno navedene kriterije, ima za posljedicu da je državljaninu treće zemlje dopušten boravak, iako privremen i neizvjestan, tijekom ispitivanja tog zahtjeva i prema kojem to izdavanje stoga podrazumijeva prešutno povlačenje odluke o vraćanju koja je ranije donesena u kontekstu postupka azila, s kojim je neusklađena?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w
Warszawie (Poljska) – M.B., U.B., M.B./X S.A.**

(Predmet C-6/22)

(2022/C 158/05)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M.B., U.B., M.B.

Tuženik: X. S.A.

Prethodna pitanja

1. S obzirom na cilj Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima⁽¹⁾, a to je zaštita potrošača od nepoštenih uvjeta u potrošačkim ugovorima s poslovnim subjektima, je li legitimno tumačenje prema kojem se, kada sud poništi ugovor primjenom pravila iz Direktive, Direktiva prestaje primjenjivati, a time prestaje i zaštita potrošača, te stoga pravila namirenja za potrošača i poslovnog subjekta treba tražiti u odredbama nacionalnog ugovornog prava koje je mjerodavno za namirenje ništavog ugovora?
2. Treba li sud, s obzirom na članke 6. i 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ, ako utvrdi da je određena ugovorna odredba nedopuštena, a ugovor se ne može održati na snazi nakon uklanjanja te odredbe, kada stranke ne pristanu na dopunu nastale praznine odredbama u skladu s njihovom voljom i ne postoje dispozitivne odredbe (koje se izravno primjenjuju na ugovor kada ne postoji sporazum stranaka), poništiti ugovor i ograničiti se na volju potrošača koji zahtijeva da sud poništi ugovor ili treba po službenoj dužnosti, čime prekoračuje zahtjeve stranaka, ispitati imovinsku situaciju potrošača kako bi utvrdio izlaže li poništenje ugovora potrošača osobito štetnim posljedicama?
3. Može li se članak 6. Direktive 93/13 tumačiti na način da sud, ako zaključi da bi poništenje ugovora bilo osobito štetno za potrošača, a stranke se unatoč poticanju ne uspiju sporazumjeti u pogledu dopune ugovora, uzimajući u obzir objektivno shvaćeno dobro potrošača, može dopuniti prazninu koja je nastala u ugovoru nakon „uklanjanja” nepoštenih odredbi odredbama nacionalnog prava koje nisu dispozitivne u smislu navedenom u presudi Suda C-260/18, odnosno onima koje se izravno primjenjuju na prazninu u ugovoru, i konkretnim odredbama nacionalnog prava koje se na taj ugovor mogu primijeniti samo odgovarajuće ili po analogiji, a koje odražavaju pravilo koje je na snazi u nacionalnom ugovornom pravu?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. siječnja 2022. uputio High Court (Irska) – NJ, OZ/An Bord Pleanála, Irska, Attorney General

(Predmet C-9/22)

(2022/C 158/06)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: NJ, OZ

Tuženici: An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

Uz sudjelovanje: DBTR-SCR1 Fund a Sub Fund of TWTC Multi-Family ICAV

Prethodna pitanja

1. Je li učinak članka 2. točke (a) Direktive 2001/42/EZ ⁽¹⁾ takav da pojam „planovi i programi [...] kao i sve njihove promjene [...] koji podliježu izradi i/ili usvajanju od strane tijela vlasti na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini [...]” uključuje plan ili program koji su zajednički izradili i/ili usvojili lokalno tijelo vlasti i nositelj projekta iz privatnog sektora kao vlasnik zemljišta pokraj zemljišta čiji je vlasnik lokalno tijelo vlasti.
2. Je li učinak članka 2. točke (a) Direktive 2001/42/EZ takav da pojam „planovi i programi [...] kao i sve njihove promjene [...] koji su propisani zakonodavnim, regulatornim ili administrativnim odredbama” uključuje plan ili program koji je izričito predviđen zakonskim prostornim planom lokalnog tijela vlasti (pri čemu je taj prostorni plan izrađen u skladu s određenom zakonskom odredbom) bilo općenito ili kada taj prostorni plan predviđa da lokalno tijelo vlasti „priprema smjernice posebno namijenjene određenom području za njegov strateški razvoj i obnovu [...] uz upotrebu prikladnih mehanizama urbanističkih planova lokalnih područja [...] shematskih glavnih planova i lokalnih planova za unapređenje okoliša”?
3. Je li učinak članka 3. stavka 2. točke (a) Direktive 2001/42/EZ takav da pojam „planovi i programi [...] koji su izrađeni za poljoprivredu, šumarstvo, ribarstvo, energetiku, industriju, prijevoz, gospodarenje otpadom, gospodarenje vodama, telekomunikacije, turizam, prostorno planiranje ili uporabu zemlje i koji određuju okvir za buduće odobravanje za provedbu projekata navedenih u prilogima I. i II. Direktivi 85/337/EEZ ⁽²⁾ [...]” obuhvaća plan ili program koji sam po sebi nije obvezujući, već je izričito predviđen u zakonskom prostornom planu, koji jest obvezujući, ili kojim se zapravo predlaže ili predviđa izmjena plana koji je sâm bio podložan strateškoj procjeni učinka na okoliš?
4. Protivi li se članku 2. stavku 1. Direktive 2011/92/EU ⁽³⁾ to da nadležno tijelo u postupku procjene učinaka na okoliš uzima u obzir obvezujuće javne politike, osobito one koje se ne temelje isključivo na okolišnim kriterijima, s obzirom na to da se tim politikama u određenim okolnostima utvrđuju situacije u kojima se ne smije isključiti izdavanje dozvole?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL 2001., L 197, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća od 27. lipnja 1985. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 1985, L 175, str. 40.)

⁽³⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2022. uputio Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) – PR Pet BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Predmet C-24/22)

(2022/C 158/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PR Pet BV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Prethodna pitanja

1. Treba li tarifni broj 9403 KN-a tumačiti na način da grebalice za mačke koje se sastoje od različitih materijala, čija je svrha da se postave u (stambenim) prostorijama na pod i tamo ostanu kako bi se mačke na te grebalice penjale, na njima sjedile i ležale te mogle grepsti, nisu obuhvaćene tim tarifnim brojem KN-a jer su one [proizvodi] drugačije prirode u smislu Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1229/2013 ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2013. i Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 350/2014 ⁽²⁾ od 3. travnja 2014.? Ako je riječ o proizvodima drugačije prirode koji se ne mogu razvrstati u tarifni broj 9403 KN-a, koje je onda obilježje tih proizvoda drugačije prirode?
2. Ima li odgovor na prvo pitanje učinak na valjanost Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1229/2013 od 28. studenoga 2013. i Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 350/2014 od 3. travnja 2014.?

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1229/2013 od 28. studenoga 2013. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu (SL 2013., L 322, str. 8.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 350/2014 od 3. travnja 2014. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu (SL 2014., L 104, str. 4.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2022. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – BF/Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen i Bergbau

(Predmet C-52/22)

(2022/C 158/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: BF

Druga stranka u žalbenom postupku: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. stavak 1., članak 2. stavak 2. točku (a) i članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 2000/78/EZ⁽¹⁾ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja odnosno načela pravne sigurnosti, poštovanja stečenih prava i djelotvornosti prava Unije tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u skladu s kojom prvu prilagodbu mirovine skupine službenika, koja je imala pravo na mirovinu (ukupna mirovina na temelju Pensionsgesetza 1965 (Zakon o mirovinama iz 1965.)) najkasnije od 1. prosinca 2021., treba provesti s učinkom tek od 1. siječnja druge kalendarske godine koja slijedi nakon godine početka prava na mirovinu, dok prvu prilagodbu mirovine skupine službenika koja je imala odnosno koja će imati pravo na mirovinu (ukupna mirovina na temelju Zakona o mirovinama iz 1965.) tek od 1. siječnja 2022., treba provesti s učinkom već od 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine početka prava na mirovinu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69. i ispravak SL 2020., L 63., str. 9.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2022. uputio Tribunale ordinario di Bologna (Italija) – BU/Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

(Predmet C-80/22)

(2022/C 158/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Bologna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BU

Tuženik: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

Prethodna pitanja

1. Koje su pravne posljedice predviđene pravom Europske unije u slučaju da država moliteljica u okviru postupka ponovnog prihvata u smislu članka 18. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. ⁽¹⁾, povrijedi obvezu obavješćivanja utvrđenu člankom 4. ili obvezu nalaganja osobnog intervjua s podnositeljem zahtjeva u smislu članka 5. te uredbe, a osobito trebaju li se članci 4. i 5. Uredbe (EU) br. 604/2013 tumačiti na način:
 - da neuručivanje brošure s informacijama iz članka 4. stavka 2. osobi koja se nalazi u uvjetima opisanim u članku 23. Uredbe ili neorganiziranje osobnog intervjua s podnositeljem zahtjeva u smislu članka 5. Uredbe samo po sebi dovodi do neotklonjive nezakonitosti odluke o transferu i posljedično do atrakcije nadležnosti države članice moliteljice za odlučivanje o zahtjevu za međunarodnu zaštitu;
 - ili da nezakonitost odluke o transferu ovisi o tvrdnji i dokazivanju da bi ishod postupka bio drukčiji da je tijelo države moliteljice ispunilo obveze utvrđene u člancima 4. i 5. Uredbe (EU) br. 604/2013;
 - ili da tijelo države moliteljice ni u kom slučaju nije obvezno osigurati strancu koji se nalazi u postupku transfera u zamoljenu državu članicu zaštitne mjere obavješćivanja i sudjelovanja predviđene člancima 4. i 5. Uredbe (EU) br. 604/2013?
2. Treba li članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013, sâm ili zajedno s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način:
 - da se njime uvodi obveza osiguravanja zaštitnih mjera utvrđenih člancima 4. i 5. Uredbe u odnosu na stranca koji se nalazi u postupku transfera u drugu državu članicu, radi zaštite prava na djelotvoran pravni lijek protiv odluke o transferu;

- da je, u slučaju potvrdnog odgovora, sud kojem je podnesen zahtjev za poništenje odluke o transferu na temelju članka 27. Uredbe (EU) br. 604/2013 ovlašten ponovno ocjenjivati osnovanost odluke kojom je upravno tijelo zamoljene države, na temelju kriterija za određivanje nadležnosti iz poglavlja III. Uredbe, utvrdilo vlastitu nadležnost za odlučivanje o zahtjevu za međunarodnu zaštitu koji je podnio podnositelj zahtjeva?

(¹) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljaniin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

OPĆI SUD

Tužba podnesena 11. siječnja 2022 – Perez Lopes Pargana Calado/Sud Europske unije

(Predmet T-31/22)

(2022/C 158/10)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužiteljica: Ana Teresa Perez Lopes Pargana Calado (Lisabon, Portugal) (zastupnica: M. Marques Matias, odvjetnica)

Tuženik: Sud Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi kao neosnovanu odluku koja je u ovom predmetu donesena u odnosu na tužiteljicu;
- navedenu odluku zamijeni drugom odlukom u kojoj će se navesti prihvaća li se tužiteljičin zahtjev za sudjelovanje u postupku javne nabave te, u slučaju niječnog odgovora, zbog čega su prihvaćeni zahtjevi ostalih natjecatelja, ali ne i njezin, imajući u vidu obavijest o nadmetanju;
- preispita i zamijeni odluku drugom odlukom kojom prihvaća tužiteljičin zahtjev za sudjelovanje, pod istim uvjetima kao i zahtjeve ostalih ponuditelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela jednakosti: odluka nije pravična u odnosu na ostale natjecatelje.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na nemogućnosti uzimanja u obzir povrede jer je to nezakonito.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tome da je tužiteljica dobila upute od Suda da dovrši prijevod u tijeku.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je čitava predana dokumentacija u skladu sa zahtjevima i na tome da u odluci o njezinu neprihvatanju nisu navedeni razlozi za isključenje.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je izjava koja je dana trebala biti uklonjena iz spisa i nije smjela naštetiti natjecateljici, s obzirom na to da nije bila dio tražene dokumentacije.
6. Šesti tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava na saslušanje prije poduzimanja mjera isključenja iz nadmetanja na temelju navodne povrede (članak 41. stavak 2. prvi podstavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima).
7. Sedmi tužbeni razlog koji se temelji na neizvršenju obveze uprave da obrazloži svoje odluke (članak 41. stavak 2. treći podstavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima).

Tužba podnesena 28. siječnja 2022. – Collard/Parlament i ID**(Predmet T-53/22)**

(2022/C 158/11)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Gilbert Collard (Vauvert, Francuska) (zastupnik: B. Kuchukian, odvjetnik)*Tuženici:* Europski parlament i Politička skupina Identitet i demokracija (ID)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi dvije odluke, prvo onu o privremenoj obustavi od 22. siječnja 2022., a zatim onu o isključenju od 25. siječnja 2022.;
- naloži trenutačnu suspenziju tih dviju odluka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe za poništenje, kao prvo, odluke predsjedništva Političke skupine Identitet i demokracija (ID) od 22. siječnja 2022. kojom ga se suspendira iz skupine na dva mjeseca i, kao drugo, odluke Kluba zastupnika Identitet i demokracija (ID) od 25. siječnja 2022. kojom ga se isključuje iz navedene skupine, tužitelj ističe da u tim odlukama, kada je riječ o njihovom obliku, nije poštovan osnovni disciplinski postupak i, kada je riječ o meritumu, da te odluke nemaju valjanu pravnu osnovu.

Tužba podnesena 28. siječnja 2022. – Rivière/Parlament i ID**(Predmet T-54/22)**

(2022/C 158/12)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Jérôme Rivière (Pariz, Francuska) (zastupnik: B. Kuchukian, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament i Politička skupina Identitet i demokracija (ID)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi dvije odluke, prvo onu o privremenoj obustavi od 21. siječnja 2022., a zatim onu o isključenju od 25. siječnja 2022.;
- naloži trenutačnu suspenziju tih dviju odluka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe za poništenje, kao prvo, odluke predsjedništva Kluba zastupnika Identitet i demokracija (ID) od 21. siječnja 2022. kojom ga se suspendira iz skupine na dva mjeseca i, kao drugo, odluke Političke skupine Identitet i demokracija (ID) od 25. siječnja 2022. kojom ga se isključuje iz navedene skupine, tužitelj ističe da u tim odlukama, kada je riječ o njihovom obliku, nije poštovan osnovni disciplinski postupak i, kada je riječ o meritumu, da te odluke nemaju valjanu pravnu osnovu.

Tužba podnesena 26. siječnja 2022. – Ujedinjena kraljevina/Komisija**(Predmet T-56/22)**

(2022/C 158/13)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: L. Baxter, agent, i. T. Buley, *barrister*)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi tuženikovu Provedbenu odluku (EU) br. 2021/2019 ⁽¹⁾ u dijelu u kojem isključuje iz financiranja Europske unije određene izdatke nastale tužiteljevim akreditiranim agencijama za plaćanje u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) zbog nedostatka u definiranju pojma „aktivni poljoprivrednici – povezana društva” i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj navodi jedan tužbeni razlog kojim se navodi da je tuženikovo tumačenje članka 9. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 ⁽²⁾ pogrešno. Prema tužiteljevu mišljenju, članak 9. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 odnosi se samo na izravna plaćanja poljoprivrednicima (kako su definirani člankom 4. spomenute uredbe) koji samostalno upravljaju relevantnom infrastrukturom ili uslugama. Tužitelj smatra da je tuženik donio pogrešan zaključak zbog toga što:

- i. tekst i značenje članka 9. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 ne utječe na zabranu plaćanja poljoprivrednicima samo zbog toga što neki povezani subjekt obavlja djelatnost koja je uvrštena na negativni popis u ovom članku;
- ii. ne postoji svrhoviti ili teleološki temelj za Komisijino tumačenje članka 9. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 koji nije u skladu sa svrhom ovog članka.

⁽¹⁾ SL 2021., L 413, str. 3.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608.)

Tužba podnesena 16. veljače 2022. – Korporacija „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)**(Predmet T-85/22)**

(2022/C 158/14)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* ZAO Korporacija „Masternet” (Moskva, Rusija) (zastupnik: N. Bürglen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije STAYER – žig Europske unije br. 9 498 395

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. prosinca 2021. u predmetu R 932/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009

Tužba podnesena 25. veljače 2022. – Mađarska/Europska komisija

(Predmet T-104/22)

(2022/C 158/15)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i G. Koós, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 14. prosinca 2021. kojom su preispitani prigovori koje je istaknula Mađarska protiv otkrivanja dokumenata, u vezi s ponovnim zahtjevom GESTDEM 2021/2808, podnesenim kako bi se zajamčio javni pristup dokumentima koji potječu iz Mađarske;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U pobijanoj odluci, Komisija je dopustila djelomičan javni pristup dokumentima koje je zatražio podnositelj zahtjeva, unatoč tomu što su se mađarska tijela izričito pozvala na iznimku koja se odnosi na proces odlučivanja na koju se upućuje člankom 4. stavkom 3. Uredbe br. 1049/2001 (¹), koju je Komisija u konkretnom slučaju prihvaćala sve do ponovnog zahtjeva.

Mađarska vlada tvrdi da Komisijino tumačenje u pobijanoj odluci, osim što je protivno praksi koju je dosad slijedila i sudskoj praksi Suda, ozbiljno šteti suradnji između te institucije i upravljačkih tijela država članica. Mađarska vlada, osim što tvrdi da institucija Unije donosi odluku prilikom izmjene operativnih programa, upućujući na odobrenje koje Komisija daje, i smatra da je, iz tog razloga, iznimka iz članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001 primjenjiva, ističe da je posebnost ovog postupka da država članica u okviru podijeljenog upravljanja odluku zapravo donosi pod strogim Komisijinim nadzorom. Iako je formalno riječ o odluci tijela države članice, Komisija na nju dokazivo utječe, zbog čega se čini još manje prihvatljivim da takva odluka nije zaštićena navedenom iznimkom. Iznimkom na koju se upućuje u članku 4. stavku 3. Uredbe br. 1049/2001 također se želi zaštititi proces odlučivanja tijela država članica.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Schneider/EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (frutania)

(Predmet T-109/22)

(2022/C 158/16)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Markus Schneider (Bonn, Njemačka) (zastupnici: M. Bergermann i D. Graetsch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas, SL (Zaragoza, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije frutania u plavoj boji – prijava za registraciju br. 11 987 419

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. prosinca 2021. u predmetu R 1058/2017-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškova žalbenog postupka.

Tužbeni razlog

- pogrešna primjena i tumačenje članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Kremer/Komisija**(Predmet T-110/22)**

(2022/C 158/17)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužiteljica:* Christiane Kremer (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: D. Grisay i A. Ansay, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:*

- prihvati ovu tužbu za poništenje/utvrđivanje izvanugovorne odgovornosti;
- proglasi je dopuštenom i, slijedom toga:
 - primarno,
 - proglasi tužbu za poništenje osnovanom i odluči da je odluka tijela za imenovanje o nedopuštenosti od 24. veljače 2022. ništava zbog toga što:
 - su članci 77. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i članak 11. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike, na kojima se temelji rješenje o utvrđenju upućeno tužiteljici, nezakoniti;
 - time što tužiteljici, u svojem rješenju o utvrđenju, nije ponudila nikakvu naknadu mirovinskih prava koje nadležno europsko tijelo nije obračunalo, Europska komisija povrijedila je svoju dužnost brižnog postupanja;
 - time što tužiteljici, u svojem rješenju o utvrđenju, nije ponudila nikakvu naknadu mirovinskih prava koje nadležno europsko tijelo nije obračunalo, Europska komisija povrijedila je načelo jednakog postupanja i nediskriminacije;
 - i vrati spis tijelu za imenovanje da ono odredi iznos koji treba nadoknaditi tužiteljici;
 - podredno,
 - proglasi osnovanom tužbu za naknadu štete, pri čemu se ta tužba temelji na stjecanju bez osnove, zbog toga što je tužiteljica osiromašila za iznos svojih mirovinskih prava uplaćenih u nacionalni mirovinski sustav, a koje nadležno europsko tijelo nije uzelo u obzir i kojima je, posljedično, obogaćen mirovinski fond Europske unije;
 - naloži Komisiji da nadoknadi dvije financijske štete koje je tužiteljica pretrpjela, a čiji se iznos glavnica na dan podnošenja ove tužbe procjenjuje na 55 401,07 eura
 - naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe četiri tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti članka 77. stavka 1. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) i članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju. Tužiteljica ističe da se spomenutim odredbama predviđa da dužnosnik mora donijeti odluku o prijenosu svojih mirovinskih prava, stečenih u okviru nacionalnog sustava, u mirovinski fond Europske unije (u daljnjem tekstu: MFEU) u deset godina nakon početka svojeg djelovanja u službama institucija Europske unije. Međutim, dužnosnik koji je obavio prijenos može tek u trenutku odlaska u mirovinu točno izmjeriti doseg eventualnog prijenosa, osobito zbog pravila kojim se iznos mirovina ograničava na 70 %. Tužiteljica iz toga zaključuje da to pravilo dovodi do različitog postupanja u odnosu na dužnosnika koji je čitavu svoju karijeru proveo u okviru europskog sustava, što čini povredu načela nediskriminacije.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti pružanja pomoći i brižnog postupanja iz članka 24. Pravilnika o osoblju. Tužiteljica tvrdi da dužnosnici, prilikom prijenosa svojih mirovinskih prava iz nacionalnog sustava u MFEU, obično od Komisije dobiju tablicu u kojoj je navedeno imaju li pravo na naknadu nesubvencionirane aktuarske protuvrijednosti iznosa uplaćenih u svoj izvorni mirovinski sustav, a koji se ne priznaju u mirovinskom sustavu Unije. Nadalje, naknada se općenito provodi bez ograničenja i posebnih radnji. Međutim, prema tužiteljičinim tvrdnjama, ona nije dobila ni tablicu ni bilo kakvu naknadu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i nediskriminacije. Tužiteljica smatra da postoji diskriminacija, koja nije opravdana objektivnim kriterijem, između određenih dužnosnika koji dobivaju naknadu prilikom prijenosa njihovih mirovinskih prava i onih za koje to nije slučaj.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pozivanju na izvanugovornu odgovornost zbog postojanja stjecanja bez osnove na tužiteljičinu štetu.

Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Baert/Komisija

(Predmet T-111/22)

(2022/C 158/18)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Rhonny Baert (Deinze, Belgija) (zastupnici: D. Grisay i A. Ansay, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu za poništenje/utvrđivanje izvanugovorne odgovornosti;
- proglasi je dopuštenom i, slijedom toga:
 - primarno,
 - proglasi tužbu za poništenje osnovanom i odluči da su implicitno odbijanje tijela za imenovanje od 28. veljače 2022. te odluka koju je Europska komisija donijela 21. prosinca 2016. (rješenje o utvrđenju) ništavi zbog toga što:
 - su članci 77. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i članak 11. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike, na kojima se temelji rješenje o utvrđenju od 21. prosinca 2016., nezakoniti;
 - time što tužitelju, u svojem rješenju o utvrđenju od 21. prosinca 2016., nije ponudila nikakvu naknadu mirovinskih prava koje nadležno europsko tijelo nije obračunalo, Europska komisija povrijedila je svoju dužnost brižnog postupanja;
 - time što tužitelju, u svojem rješenju o utvrđenju od 21. prosinca 2016., nije ponudila nikakvu naknadu mirovinskih prava koje nadležno europsko tijelo nije obračunalo, Europska komisija povrijedila je načelo jednakog postupanja i nediskriminacije;
 - i vrati spis tijelu za imenovanju da ono odredi iznos koji treba nadoknaditi tužitelju;
 - podredno,
 - proglasi osnovanom tužbu za naknadu štete, pri čemu se ta tužba temelji na stjecanju bez osnove, zbog toga što je tužitelj osiromašio za iznos svojih mirovinskih prava uplaćenih u nacionalni mirovinski sustav, a koje nadležno europsko tijelo nije uzelo u obzir i kojima je, posljedično, obogaćen mirovinski fond Europske unije;
 - naloži Komisiji da nadoknadi financijsku štetu koju je tužitelj pretrpio, a čiji se iznos glavnice na dan podnošenja ove tužbe procjenjuje na 31 066,80 eura ili najmanje na 39,18 % periodičnih zaostalih iznosa koje je primila Komisija od 1. veljače 2017., što valja uvećati za isti postotak za buduće zaostatke;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakovitosti članka 77. stavka 1. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) i članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju. Tužitelj ističe da se spomenutim odredbama predviđa da dužnosnik mora donijeti odluku o prijenosu svojih mirovinskih prava, stečenih u okviru nacionalnog sustava, u mirovinski fond Europske unije (u daljnjem tekstu: MFEU) u deset godina nakon početka svojeg djelovanja u službama institucija Europske unije. Međutim, dužnosnik koji je obavio prijenos može tek u trenutku odlaska u mirovinu točno izmjeriti doseg eventualnog prijenosa, osobito zbog pravila kojim se iznos mirovina ograničava na 70 %. Tužitelj iz toga zaključuje da to pravilo dovodi do različitog postupanja u odnosu na dužnosnika koji je čitavu svoju karijeru proveo u okviru europskog sustava, što čini povredu načela nediskriminacije.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti pružanja pomoći i brižnog postupanja iz članka 24. Pravilnika o osoblju. Tužitelj tvrdi da dužnosnici, prilikom prijenosa svojih mirovinskih prava iz nacionalnog sustava u MFEU, obično od Komisije dobiju tablicu u kojoj je navedeno imaju li pravo na naknadu nesubvencionirane aktuarske protuvrijednosti iznosa uplaćenih u svoj izvorni mirovinski sustav, a koji se ne priznaju u mirovinskom sustavu Unije. Nadalje, naknada se općenito provodi bez ograničenja i posebnih radnji. Međutim, prema tužiteljevim tvrdnjama, on nije dobio ni tablicu ni bilo kakvu naknadu.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i nediskriminacije. Tužitelj smatra da postoji diskriminacija, koja nije opravdana objektivnim kriterijem, između određenih dužnosnika koji dobivaju naknadu prilikom prijenosa svojih mirovinskih prava i onih za koje to nije slučaj.
 4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pozivanju na izvanugovornu odgovornost zbog postojanja stjecanja bez osnove na tužiteljevu štetu.
-

